

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2679/98

av den 7 december 1998

om den inre marknadens sätt att fungera i samband med den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 7 a i fördraget skall den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där särskilt fri rörlighet för varor säkerställs i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 30–36 i fördraget.
- (2) Överträdelser av denna princip, så som sker när den fria rörligheten för varor i en medlemsstat hindras genom enskildas åtgärder, kan orsaka allvarliga störningar på den inre marknadens sätt att fungera och tillfoga de enskilda som drabbas stora förluster.
- (3) För att säkerställa att skyldigheterna i fördraget uppfylls och särskilt för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, bör medlemsstaterna, å ena sidan, avstå från att anta åtgärder eller handla på ett sådant sätt som kan utgöra hinder för handeln och, å andra sidan, vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att underlätta den fria rörligheten för varor inom sitt territorium.
- (4) Sådana åtgärder får inte påverka utövandet av grundläggande rättigheter, inklusive strejkrätt eller frihet att strejka.
- (5) Denna förordning utgör inget hinder för de åtgärder som i vissa fall kan vara nödvändiga på gemenskapsnivå för att hantera problem med den inre marknadens sätt att fungera, vid behov skall tillämpningen av denna förordning beaktas.
- (6) Medlemsstaterna har exklusiv behörighet att upprätthålla allmän ordning och skydda den inre säkerheten samt att avgöra om, när och vilka

åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga för att underlätta den fria rörligheten för varor inom deras territorium i en viss situation.

- (7) Informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen om hinder för den fria rörligheten för varor bör ske snabbt och på ett adekvat sätt.
- (8) En medlemsstat på vars territorium hinder för den fria rörligheten för varor uppstår bör vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att så snart som möjligt återställa den fria rörligheten för varor inom sitt territorium, för att undvika risken att den aktuella störningen eller förlusten består, tilltar eller förvärras och att handeln och de avtalsförhållanden som den bygger på upphör att fungera. En sådan medlemsstat bör informera kommissionen och på anmodan de andra medlemsstaterna om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att uppnå detta mål.
- (9) För att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget bör kommissionen meddela den berörda medlemsstaten att den anser att en överträdelse har skett, och medlemsstaten bör reagera på detta meddelande.
- (10) För antagandet av denna förordning fastställs i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 235 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *binder*: ett hinder för den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna som kan tillskrivas en medlemsstat, vare sig det beror på att den har vidtagit eller underlåtit att vidta åtgärder, och som kan utgöra en överträdelse av artiklarna 30–36 i fördraget, och som
 - a) medför en allvarlig störning av den fria rörligheten för varor genom att det fysiskt eller på annat sätt förhindrar, försenar eller avleder import till, export från eller transport genom en medlemsstat,

⁽¹⁾ EGT C 10, 15.1.1998, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 359, 23.11.1998.

⁽³⁾ EGT C 214, 10.7.1998, s. 90.

b) orsakar stora förluster för de enskilda som drabbas, och

c) kräver omedelbara åtgärder för att det skall förhindras att störningen eller förlusterna i fråga består, tilltar eller förvärras.

2. *underlåtenhet*: när en medlemsstats behöriga myndigheter inför ett hinder orsakat av enskildas åtgärder misslyckas med att vidta alla de nödvändiga och proportionerliga åtgärder inom deras befogenheter för att avlägsna hindret och säkerställa fri rörlighet för varor inom sitt territorium.

Artikel 2

Denna förordning får inte tolkas som att den på något sätt inverkar på utövandet av de grundläggande rättigheter, inklusive strejkrätt eller frihet att strejka, så som de erkänns i medlemsstaterna. Dessa rättigheter kan också inbegripa rätt eller frihet att vidta andra åtgärder som omfattas av de särskilda systemen för relationerna mellan parterna på arbetsmarknaderna i medlemsstaterna.

Artikel 3

1. När ett hinder uppstår eller befaras uppstå

a) skall varje medlemsstat (oavsett om det är den berörda medlemsstaten eller inte) som har relevant information omedelbart vidarebefordra denna till kommissionen, och

b) kommissionen skall omedelbart till medlemsstaterna vidarebefordra denna information och all information från varje annan källa som den anser relevant.

2. Den berörda medlemsstaten skall så snart som möjligt besvara en anmodan om information från kommissionen och andra medlemsstater om det existerande eller befarade hindrets art och vilken åtgärd den har vidtagit eller avser att vidta. Information som utbyts mellan medlemsstater skall också översändas till kommissionen.

Artikel 4

1. När ett hinder enligt denna förordning uppstår och om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 2 skall den berörda medlemsstaten

a) vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder så att fri rörlighet för varor garanteras på medlemsstatens territorium i enlighet med fördraget, och

b) informera kommissionen om de åtgärder som dess myndigheter har vidtagit eller avser att vidta.

2. Kommissionen skall omedelbart översända den information som den har erhållit enligt punkt 1b till övriga medlemsstater.

Artikel 5

1. När kommissionen anser att ett hinder uppstår i en medlemsstat skall den meddela den berörda medlemsstaten skälen till att den har dragit denna slutsats och anmoda medlemsstaten att vidta alla nödvändiga och proportionerliga åtgärder för att avlägsna hindret inom en tid som kommissionen bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är.

2. Kommissionen skall beakta artikel 2 när den kommer fram till sina slutsatser.

3. Kommissionen kan i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra texten till det meddelande som den har sänt till den berörda medlemsstaten och skall omedelbart översända texten till alla parter som begär det.

4. Medlemsstaten skall inom fem arbetsdagar efter mottagandet av texten antingen

— informera kommissionen om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att genomföra punkt 1, eller

— överlämna en motiverad redogörelse för varför det inte är fråga om ett hinder som utgör en överträdelse av artiklarna 30–36 i fördraget.

5. I undantagsfall får kommissionen om en medlemsstat begär detta på goda grunder och dessa skäl godtas bevilja förlängning av den tidsfrist som nämns i punkt 4.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 1998.

På rådets vägnar

J. FARNLEITNER

Ordförande